

சுவிசேஷகனுடைய வேலையைச் செய்

பாகம்-1

அறிமுகஞ்செய்தல்.

புதிய ஏற்பாட்டில் "சுவிசேஷகன்" என்ற வார்த்தை பலமுறை பயன்படுத்தப்பட்டு புதிய ஏற்பாடு காலத்தில் சபையில் அந்த வார்த்தையை பயன்படுத்துவதற்கு தேவன் சுதந்திரம் கொடுத்திருக்கிறார் "சுவிசேஷகன்" என்பது சபையின் வேலைகளில் ஒன்றயிருந்தது. "சுவிசேஷத்தை அறிவிப்பவர்" என்ற சுவிசேஷகனுடைய வேலையை அந்த வார்த்தை அர்த்தப்படுத்துவதாக காணப்படுகிறது.

அப்போ21:8ல் பிலிப்பு "சுவிசேஷகன்" என்று அழைக்கப்பட்டுருக்கிறார். அப்போஸ்தலர்களுக்கு உதவுகிறதெற்கென்று தெரிந்து கொள்ளப்பட்ட நற்சாட்சி பெற்ற ஏழுபேரில் ஒருவன் அவன். ஆனால் அவன் தன்னுடைய வேலையை அந்த வரையறைக்குட்பட்டு மட்டும் செய்யவில்லை கர்த்தர் அவனை சமாரியாவில் இறங்கப்பண்ணி ஆத்தம அறுவடை செய்தார். எத்தியோப்பியனுக்கும் சுவிசேஷத்தை அறிவித்ததை நாம் பார்க்கிறோம்.

எபேசி 4:13ல் சுவிசேஷகன் என்ற சபையின் வேலைகளில் ஒன்றான அது மற்ற சபையின் வேலைகளின் வரிசையில் வரிசைப்படுத்தப்படிருக்கிறது.

"அவர் சிலரை அப்போஸ்தலராகவும், சிலரை தீர்க்கதரிசிகளாகவும், சிலரை சுவிசேஷகராகவும், சிலரை மேய்ப்பராகவும், சிலரை போதகராகவும் ஏற்படுத்தினார்.

எபேசு பட்டணத்தில் ஊழியம் செய்வதற்கென்று பவுலின் மூலம் தீமோத்தேயுவுக்கு அதிகாரம் கொடுக்கப்பட்டு அவர்மூலம் உற்சாகப்படுத்தப்பட்டார்

- "நீயோ எல்லாவற்றிலும்மனத்தெளிவுள்ளவனாயிற்று, தீங்கநுபி,சுவிசேஷகனுடைய வேலையைச் செய், உன் ஊழியத்தை நிறைவேற்று"
- II தீமோ 4:5- இந்த பாடத்தில் நற்செய்தி சுவிசேஷம் அறிவிக்கின்ற வேலையை நாம் எப்படி சிறிதளவேனும் செய்யவேண்டியவர்களாய் இருக்கின்றோம். என்று கருதவேண்டியிருக்கிறது எல்லாற்றிற்கும் மேலாக நாம் அனைவரும் எப்படி ஆவியினுடைய உபகரணங்களாயிருக்கின்றோம் என்று கருத வேண்டியிருக்கிறது. இந்த சுவிசேஷ வேலையில் நம் முயற்சி எவ்வளவேனும் உள்ளதால் அது குறைந்து போவது இல்லை இரண்டாவது. நாம் ரூபாகப்படுத்திக் கொள்ள வேண்டியது.

எப்படி நம் முயற்சிகளை எப்போதும் கிறிஸ்துவில் மையப்படுத்தி நம் மாதிரியாக இருக்கும்படி காத்துக்கொள்ளவேண்டும் மூன்றுவதாக நாம் மிக முக்கியமான கருத்துக்களில் ஆர்வமுள்ளவர்களாய், சுவிசேஷத்திற்காக ஜெபம் செய்கின்றவர்களாய் இருக்க வேண்டும் பவுலினுடைய எழுத்துக்கள் நற்செய்தி பிரசங்கத்தின் சுவாசக்காற்றயிருக்கிறது.

- ICOR:19:23ல் சுகலத்தையும் அவர் எப்படி செய்தார் எப்படி சாத்தியமாயிற்று வேறு எந்த சாதனத்தின் மூலமாகவும் அவரால் வெற்றி பெற முடியவில்லை ஆதாயப்படுத்த முடியவில்லை அநேகம் பேரை இரட்சிக்க முடியவில்லை என்பதை பவுல் காட்டுகிறார். அவரைச் சார்ந்து அவர் எல்லாவற்றையும் செய்யவில்லை ஆனால் தேவனைச் சார்ந்து எல்லாவற்றையும் செய்ததாக அவர் எழுத்துக்கள் காட்டுக்கின்றன.
- IICor.6:3ல் “ இந்த ஊழியம் குற்றப்படாதபடிக்கு நாங்கள் யாதொன்றியும் இடறல் உண்டாக்காமல் எவ்விதத்தினாலேயும் எங்களை தேவ ஊழியக்காரராக விளங்கப்பண்ணுகிறோம். தேவனுடைய சித்தத்தின்படி தனி நபர் ஒருவரின் இரட்சிப்புக்காக ஒரு சமயத்தில் நம் வேகம்குறையக் கூடும் இது நம் பாகத்தில் அஜாக்கிரதையின் மூலம் நிகழ்வதாக இருக்கும் ஆனால் அதன் முடிவில் சாத்தான் பின்னலிருந்து கிருபையின் சுவிசேஷத்தை கொடுக்க முடியாதபடி பெற்றுக்கொள்ள முடியாதபடி தடைசெய்கிறதாக இருக்கும் சாத்தானும் கூட நம்மை அவனுடைய உபகாரணமாக பயன் படுத்திக் கொள்ளக்கூடும்.
- IICor.5:11ல் மனிதர்களை நாம் எப்படி நம்பச் செய்ய வேண்டும் என்று பவுல் இவ்வசனங்களின் காட்டுகிறார். இது தேவனுடைய அன்பின் செய்தியுடன் கூடியது IICor 5:14ம் வசனத்தில் “ எல்லாருக்காகவும் ஒருவரே மரித்திருக்க ” சுவிசேஷம் இதில்மையமாக இருக்கிறது நம்முடைய நோக்கம் கிரியை உத்வேகம் மனிதனுக்கான இந்த தேவ அன்பை செல்வதாக இருக்க வேண்டும்
- IICor.10:5ல் “ அவைகளால் நாங்கள் தர்க்கங்களையும் தேவனை அறிகிற அறிவிற்கு விரோதமாய் எழும்புகிற எல்லா மேட்டிமையையும் நிர்மூலமாக்கி, எந்த எண்ணத்தையும் கிறிஸ்துவுக்கு கீழ்ப்படியச்சிறைப்படுத்துகிறவர் காளயிருக்கிறோம்”

நாம் நம்முடைய பேச்சில் மேற்கண்ட வண்ணம் இருக்க வேண்டும் நாம் எப்படி சுவிசேஷத்தை சுமந்து போக வேண்டும் என்று பவுல் இங்கே தெளிவாக நமக்கு விவரித்துக்காட்டுகிறார். அது சாதாரணமாக இரண்டொரு அறிக்கைகளாய் மட்டும் இல்லாமல் தெளிவான விவரமான விரிவான “ சுவிசேஷத்தை நாம் கொடுக்க வேண்டும்

சாதாரணமாக பவுலினுடைய கிரியைகளை நாம் பார்க்கும்போது அவர் என்ன எழுதினரோ அதற்கு அது அர்த்தத்தை காட்டுகிறது.

- Acts 13:43 ஜெப ஆலய கூடுகைக்குப்பின்பு ஜனங்கள் எல்லாரும் தேவனுடைய கிருபையிலே நிலைகொண்டிருக்கும்படி அவர்களுக்கு புத்தி சொன்னார்கள் ” மறுபடியும் பவுல் மற்றும் பர்பனபா ஜெப ஆலத்திற்கு திரும்பவும் வந்து ” தைரியாங்கொண்டு அவர்களோடு பேசினார்கள்”
- Acts 13:43 இது பவுலினுடைய மிஷனரி ஊழியத்தில் மற்றும் எப்படி தொடர்ந்து மற்ற ஊழியங்களிலும் இருந்தது என்பதைக்காட்டுகிறது ஊக்க மிகு முயற்சியுடன் இயேசு அறிவிக்கப்பட்டார்.
- Acts 17:1-4ல் தெசலோனிக்கேயவில் பவுல் ஜெப ஆலயத்திற்குச் சென்று திரும்ப திரும்ப கிறிஸ்துவைப்பற்றின நற்செய்தி தேவனுடைய வாக்குத்தத்தின் நிறைவேறுதல் என்று பேசினார் பவுலினுடைய கிரியை வாக்குவாதம் விவரிப்பு நிரூபணம் அறிவிப்பு இவைகளில் அவர் பயன்படுத்தியிருக்கின்ற வார்த்தைகளை கவனிக்கவும் சாத்தியமான எல்லா வழிகளிலும் அவர்தேவ வசனத்தை பேசினார் பிறகு Acts 17:16-34ல் நாம் பார்க்கின்றோம் பவுல் அத்தேனே பட்டணம் சென்று ஜெயஆலயமாகட்டும் அல்லது சந்தை வெளியாகட்டும் அல்லது மார்ஸ்மேடையாகட்டும் தினந்தோறும் அவனுடைய முக்கிய அலுவலக இயேசுவை அறிவிப்பதாகவே இருந்தது இது மதம் அல்லது மத சம்மந்தமில்லாமல் சாதாரணமாக மற்றும் செல்வாக்குடையதாக நடத்தப்பட்டது.
- Acts 19:8-10- நாம் மேலும் மேலும் மற்றும் மறுபடியும் எபேசுவில் மற்றும் அதனுடைய சுற்றப்புறங்களில் பவுல் இயேசு கிறிஸ்துவை அறிவிக்கிறதை பார்க்கின்றோம் - முதல் மூன்று மாத காலங்கள் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது - மறுபடியும் இரண்டு வருடங்கள் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது.

தொடர்ந்து இயேசு கிறிஸ்துவை பிரசங்கத்தை இது காட்டுகிறது. பவுல் அவருடைய வார்த்தையைப் பயன்படுத்தி தைரியமாக பேசினார், வாதம் செய்தார், வாக்குவாதம் செய்தார்.

இந்த கருத்துக்கள் எல்லாம் எப்படி சுவிசேஷசமானது யாராயினும் மற்றும் ஒவ்வொருவரும், எல்லா நேரங்களிலும் மற்றும் எப்போதும், எங்கேயாயினும் மற்றும் எல்லா இடங்களிலும் அறிவிக்கப்படனும் என்பதை காட்டுகிறது - நம்முடைய வார்த்தைகள் கேட்கின்ற பலதரப்பட்டவர்களிடத்தில் போச்சேர்கின்றதாயிருக்க வேண்டும் - மற்றும் நம்முடைய வார்த்தைகள் இருதயத்திலிருந்து வருவதாக இருக்கவேண்டும் நாம் ஊக்கத்துடன் விசுவாசத்தைப்பற்றி வற்புறுத்தி கூறவேண்டும், யூதா 3.அதைப்போலவே நாம் நம்முடைய சொந்த சரீரத்துடன் எதிர்த்து போராடுகின்றோம். எப்போது வேறுபாடுகள், உண்டாகும் சமயத்தில் மற்றும் சோம்பலில் மற்றும் பயப்படும் நேரங்களில், ஆயினும் நாம் நம்முடைய உன்னத உயர்ந்த நிலையை நினைவில் கொள்ளவேண்டும், நாம் தேவனுடைய ராஜாக்கமான ஆசாரியகூட்டமாய் இருக்கின்றோம், வெளி: 1:6,5: 10 "நாமனைவரும் இராஜாக்களும், ஆசாரியருமாயிருக்கின்றோம்" அதைப்போல நம்மால் முடியாது ஆனால் தேவ வசனத்தின் மூலமாய் நாம் என்ன கற்றுக்கொண்டோமோ அதைப்பேசமுடியும். நம்முடைய எதிர்க்கும் தன்மை தேவ அலேசானைகள் எல்லாவற்றையும் அறிவிக்கும் நம்முடைய விருப்பத்தில் கூட காணப்படவேண்டும். அப்போ:20:27 நாம் இவைகள் அனைத்தையும் ஒரே சமயத்தில் செய்யவேண்டும் என்ற அவசியம் இல்லை. நாம் இதை சீரான நேரத்தில் மற்றும் அதிக நேரம் செய்யலாம். அது தெளிவான ஒன்ற மற்றும் மேலெழுந்தவாரிய பொருள் அல்ல. மற்றும் அது தொடருகின்றதாயிருக்க வேண்டும். நாம் ஒவ்வொருவரும் ஒவ்வொரு வரத்தை பெற்றிருக்கின்றோம். அவைகளை நாமனை வரும் தேவனுடைய வார்த்தையை அறிவிக்க பயன்படுத்த வேண்டும். நாமனைவரும் நம்முடைய கர்த்தர் இந்த பூமியில் செய்த வேலையை நினைவில் கொண்டிருக்கவேண்டும், எப்படி அவர் பகற்கலைமிருக்கும் மட்டும் அவரை அனுப்பினவருடைய கிரியைகளை செய்தார்

- :1n:9:5 ஆகவே -நாமும் இரவு வருவதற்கு முன்பாக அவர் கிரியை செய்யவேண்டும் வேலை முடியும் வரை அவர் மேல் மையப்படுத்த வேண்டும். ஒரு வாக்கியப்பாகம் விவரிக்கின்றது-மாற்கு:11:23 எனனாகிலும்

இந்த மலையைப் பார்த்து: நீ பெயர்ந்து, சமுத்திரத்திலே தள்ளுண்டு போ என்று சொல்லி, தான் சொன்னபடி நடக்கும் என்று தன்னுடைய இருதயத்தில் சந்தேகப்படாமல் விசுவாசித்தால் அவன் சொன்னபடியே ஆகும் என்று மெய்யாகவே உங்களுக்குச் சொல்லுகிறேன்

- மாற்11:23இயேசு கிறிஸ்து சந்தோகமில்லாமல் ஜெபிக்க வேண்டும் என்று தம்முடைய சீஷர்களுக்கு கற்றக்கொடுத்தார். இங்கே அதை மிக அழுத்தமாக சொல்வதற்கு உருவாக அணி பேச்சு மிகைப்படுத்தி கூறும் ஓர் அணிப் பேச்சை பயன்படுத்தினார். இது ஒரு நல்ல விளைவை உண்டுபண்ணி மிகைப்படுத்தி சொல்வதாயிருக்கிறது. அவர் சொன்னதை யோசியுங்கள்- ஐசுவரியவான் தேவனுடைய ராஜ்யத்தில் பிரவேசிப்பதைப்பார்க்கிலும் ஒட்டகமானது ஊசியன் காதிலே நுழைவது எளிதாயிருக்கும் என்றார் ஒரு ஒட்டகமானது ஊசியின் காதில் நுழைய முடியாது இது உருவக அணிபேச்சு ஒருவிளைவை உண்டு பண்ண மிகைப்படுத்தி கூறப்படிக்கிறது. தம்மை பின்பற்றுபவர்கள் முழுவதும் தேவன் பேரில் நம்பிக்கை உள்ளவர்களாய் இருக்க வேண்டும் என்று இயேசு விரும்பினார். இயேசு கெத்ஷமனே தோட்டத்தில் ஜெபித்தபோது உம்முடைய சித்தத்தின்படியே ஆகக்கடவது” என்று ஜெபித்தார் இது நம்முடைய ஜெபங்களில் நம்முடைய சிந்தைகளில் எப்போதும் இணைந்திருக்க வேண்டும், ஒருவேளை குறிப்பிட்ட ஒன்று தேவசித்தத்தின்படி இருந்தால், அது நிறைவேறும். யாக்கோபு4: 13-15ல் இது நம்முடைய சித்தத்தின்படியல்ல தேவ சித்தத்தின்படியே நடக்கும் என்று போதிக்கப்பட்டிருக்கின்றோம். கர்த்தருக்கு சித்தமானல் நாம் வாழுவோம், நாம் செய்வோம் ஆமென்.

இரண்டாம் பாகம்:2

நாம் எப்போது கிறிஸ்துவை நம் பார்வையில் அதைப் போல மையமாக மற்றும் மாதிரியாக வைப்பது அவசியமானது.

ஏசய்யா 42:2 "அவர் கூக்குரலிடவுமாட்டார் தம்முடைய சத்தத்தை உயர்த்தவும் அதை வீதியிலே கேட்கப் பண்ணவுமாட்டார்"- அவர் எப்படி தாழ்மையுள்ளவராய் தம்மை தாழ்த்தினார் என்பதற்கு ஒரு தீர்க்க தரிசனம். கிறிஸ்துவில் உள்ள தாழ்மை நமக்கு தேவை. இந்த வாக்கியப் பகுதி நாம் பகிரங்கமாய் செய்யக்கூடாது என்ற அர்த்தம் உடையதாய் இல்லை, நம் கர்த்தா அவர் இன்னும் அதிகமாக சொல்கிறார் நீங்கள் வீடுகளின் மேல் பிரசித்தம் பண்ணுங்கள்.மத்10:27

இயேசு கிறிஸ்துவின் சிந்தை, தாழ்மை நம் மனதில் இருக்கும் படி நாம் பார்த்தும் கொள்ள வேண்டும் அதைப் போல் நாம் தேவ வசனத்தைப் ஊற்றும்போது பரிசுத்த ஆவியானவர் மூலம் இது நமக்கு அருளப்படுகிறது. இயேசு தமக்காக மகிமையை எடுத்துக்கொள்ளாமல்பிதாவுக்கு மகிமையை கொடுத்தார். பார்வைக்கா அவர் கிரியைச் செய்யாவில்லை, ஆனால் அவர் எல்லாவற்றையும் நமக்கா நிறைவேற்றி அவர் யார் என்பதை நீருபணம் செய்தார் நம்முடைய ஆவதல் அவர் சமூக அல்லது அரசியல் முறையில் வசிகரிப்பதை தேடவில்லை.

ஆவர் வேதபாரகர் மற்றும் பரிசேயாகளின் மாயக்காரத் தம்மையைக்கு குறித்து எச்சிரித்தார். அவர்கள் மனுஷர்கள் காணவேண்டுமன்று காரியங்கள் செய்வதாக அவர்கள் எச்சிரித்தார். மத் 6:5. மனுஷரால் புகழுப்படுவதற்காக மாயக்காரர் ஆலயங்களிலும் வீதிகளிலும் தாரை ஊதுவிக்கிறார்கள். நாம் இயேசுவின் தாழ்மையை மாதிரியாக கொண்டு நம்மை பின் தொடர்வதை தேடதவர்களாய் இருக்கவேண்டும். நாம் சிறுக வேண்டும் ஆதாலல் அவர் பெருக வேண்டும், நாம் மிக நீண்ட சுவிசேஷ நிகழ்வான யாக்கோபு கிணற்றண்டையில் இருந்த பெண் மற்றும் நிக்கோதேமுவைப் பார்க்கும் போது நாம் அறியலாம் அவர் தான் நித்ய பேரிண்ப வீட்டின் மீட்பார் பூலோக் சம்மந்தமான மகிமையல்ல என்பதை அவர்கள் அறிய வேண்டும் என்று அவர் விரும்பினார். அதைப் போலவே நம் சுவிசேஷ அறிவிப்பில் கிறிஸ்துவின் தாழ்மையை நம்முடைய சிந்தையில் மனதில் உள்ளவர்களாய் கிறிஸ்துவையேமையமாக கொண்டு அறிவிக்கப்படுகிறவரை மாதிரியாக அறிவப்போம் பிலிப் 2:1-11.

ஜெப சிந்தையுடன் நன்கு யோசித்து சுவிசேஷக் முக்கிய கருத்துக்களை பிரசரம் செய்:

பின்தொடருக்கின்றவைகள் பூரணமான வழிஎன்று நாம் கருத வேண்டியதில்லை. இன்னும் அதிகமாக நாம் நன்கு யோசித்து செயல்பட ஜெயமிக்க இவை நமக்கு தூண்டு கோலாகும், நம்மை சுறு சுறுப்புள்ளவர்களாக்கும்.

இழந்து போனதைக் தேடவும் இரட்சிக்கவுமே இயே வந்தார். லூக்கா 19:10 சகேயுடன் சம்பாஷணை முடிந்த பின்பு இது சொல்லப்பட்டது. இவரை நம் மையமாக கருதலாமா எப்படி நாம் ஏற்கனவே ஐக்கியத்தில் உள்ள ஒருவருக்காக அடிக்கடி நம்முடைய நிறைய நேரத்தை செவழிக்கவில்லையா-வெளியில் உள்ளவர்களுக்கு நாம் நம்முடைய முயற்சியை எவ்வளவு வைக்கவேண்டும் காணமற்போன வெள்ளிக்காசு, காணமற்போன ஆடு, கெட்டகுமாரன் உவமைகள் ஞாபகப்படுத்திக் கொள்ளுங்கள். போய்ச் சேர்வது என்பதின் அர்த்தல் தூரத்தில் உள்ளவர்களிடத்தில் போய்ச்சேர்வது என்பதாகும். ஆந்திரேயா தன் சகோதரனாகிய பேதுருவிடம் சென்றான். ஆந்திரேயாவுக்கு என்ன தெரியும் என்று பேதுருவுக்கு தெரியாது. சகோதரர்-சகோதரர் யோவா 1:35-42 பிலிப்பு நாத்தானியேலிடத்தில் போனபோது பிலிப்பு என்ன செய்தான் என்று நாத்தானியேலுக்கு தெரிந்திருக்கவில்லை யோவான் 1:43:51 அந்நியர் மற்றும் புதியவர்களிடத்தில் போய்ச் சேர்வதைப் பற்றி யோகனை செய்யுங்கள், சித்துருவாய் இருப்பவர்கள், நீங்கள் எப்போதுமே நினைக்காத மக்கள் அல்லது போய்ச் சேர வேண்டும் என்ற விரும்புபவர்கள்-லீதியா, பிலிப்புவில் ஜெயிலர், கொர்நேலியு. 1 பேதுரு 3:15 அந்த விதையானது எல்லா இடங்களிலும் விதைக்கப்படவேண்டும், பரவவேண்டும் என்பதை ஞாபகப்படுத்திக் கொள்ளுங்கள் யாருக்காயினும் பிரதிவாத சமாதானம் செய்.

ரோமியருக்கு அதைப் போல எழுதியிருக்கும் பவுலின் மூலம் ஒரு பெரிய இலக்கை நாம் உடையவர்களாயிருக்கின்றோம். வேரொரு மனிதனுடைய அஸ்தி பாரத்தின் மேல் நாம் கட்ட வேண்டும் என்று அவர் விரும்பவில்லை. இந்த இலக்கு ஸ்பெயின்க்கு பரவினதாக அவர் குறிப்பிடிருக்கும். "புதிய நிலம்" போய் சேராதவர்களிடத்தில் போய்ச் சேருகின்றதாயிருக்கிறது.

மற்றும் பிறகு அவ்வடத்தில் அன்பு வேண்டும். நாமும் கூட வார்த்தையில் மற்றும் கிரியைகளில் அன்பு கூறவேண்டும். (I யோவா 3:18) அடிக்கப்பட்ட, மரித்த நம்மை விடுவிக்க திரும்பவும் உயிரோடு எழுந்த இராட்சகரைப் பற்றின நற்செய்தியை அறிவிப்பதின் மூலம் எப்போர் பட்ட மிகப்பெரிய அன்பை நாம் கொடுக்கின்றோம். மற்றும் நாம் எப்போது மக்களிடத்தில் பேசுகின்றோமா அந்த மக்களிடத்தில் அக்கரையுள்ளவர்களாயிருக்கின்றோமோ? சாதாரண ஜனங்களுக்கு ஏற்ற சுவிசேஷ முக்கிய கருத்துக்களுடன் மற்றும் விவாதங்களுடன் மூலம் அவர்களுடன் தொடர்பு கொள்கின்றோமோ? சுவிசேஷத்தை பேசுவதற்கு சந்தர்ப்ப சாளரங்களை நாம் தேடுகின்றோமோ? II கொரி 5:14 நாம் இங்கே காண்கின்றோம் அன்பு தான் அந்த தூண்டலின், கட்டுப்பாட்டின், இயக்குதலின், நகருதலின் தூண்டு கோலாய் மற்றும் உத்வேகமாயிருக்கின்றது. அவருடைய அந்த அன்பைதான் நாம் மற்றவர்களிடத்தில் நாம் திருப்பி காண்பிக்க வேண்டும்.

நாம் சுவிசேஷத்தை அறிவிக்கும் பொழுது, முதலில் நாம் ஜெபம் செய்து விட்டு பின்பு பேசவேண்டுமா? நாம் இவைகள் எல்லாவற்றையும் நம்முடைய பெலத்துடன் மற்றவர்களுக்கு இரட்சிப்பின் நற்செய்தியை கொண்டுபோய் சேர்க்க வேண்டும். பவுலைப் போல நாம் நம்பச்செய்வதை தேடுகின்றவர்களாயிருக்க வேண்டும். அப்போ 18:4, II கொரிந் 5:11 நாம் தனிப்பட்ட முறையில் ஜனங்களின் மேல் மனவேதனைக் கொண்டு சம்மந்தப்படுத்தி கொள்ள வேண்டும். ரோமர் 9:2 மற்றும் தேவன் அவர்கள் இருதயத்தில் கிரியைச் செய்யும் படி அவர்களுக்கா ஜெபிகிக வேண்டும்.

பவுல் I கொரிந் 9:19-23ல் சொல்லுவதைப் போல கிறிஸ்துவுக்காய் ஆதாயப்படுத்திக் கொள்வதற்கு கரிசனையுடன் கூடிய நோக்கத்துடன் முயற்சி செய்கின்றோமோ? ஆதாயப்படுத்துவது, இரட்சிப்பு அல்லது ஆதாயம் என்று பயன்படுத்தியிருக்கின்ற இந்த வார்த்தைகள் எல்லாம் நோக்கத்துடன் கூடிய முயற்சியை நமக்கு காட்டுகின்றது.

அப்போ 5:42 தினந்தோறும் தேவாலயத்திலேயும், வீடுகளிலேயும் இடைவிடாமல் உபதேசம் பன்னி இயேசுவே கிறிஸ்து சம்பிரதாய முறைமையின் படி அல்லது வழக்கமாக உள்ள முறைமையின்படி அல்லது வழக்கமாக உள்ள முறைமைகளை அனுசரியாமல் பிரசங்கித்து வந்தார்கள்.

அப்போ 5:28-ல் எருசலேமை அப்போஸ்தலர்கள் தங்களுடைய போதகத்தினலே நிரப்பினர்கள் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. எல்லா சந்தர்ப்பங்களிலும் மற்றும் பொது மன்றங்களிலும் சுவிசேஷம் தங்கு தடையின்றி பிரவங்கிக்கப்பட்டது.

நாம் ஒரு பிரியுத்திரத்தை தேடுகின்றோமோ? நீங்கள் "மனந்திரும்பி ஞானஸ்தானம் பெற்றுக் கொள்ளுங்கள்" என்று பேதுரு சொன்னார். "விசுவாசி" என்று பவுல் சொன்னார். பிரதி பலிப்பு விருப்பத்தின் உறுதியான அஸ்பாரமாய் இது இருக்கிறது. நாம் பிரதிபலிப்பை தேடுவோமானால் அதை எடுத்துக் போகிறவர்களாய் இருப்போமா?

நம்முடைய சுவிசேஷ அறிவிப்பின மூலம் மற்றும் ஒரு சந்தர்ப்ப வாய்ப்பை விரிவுபடுத்து பவர்களாகவும் மற்றும் வேறு ஒரு தனிப்பட்ட நபரிடத்தில் போகிறவராகவும் இருப்போம். சபை சரித்திரம் என்பது விரிவுபடுத்தப்பட்ட ஒன்றியிருக்கிறது. அப்போஸ்தலர் நடபடிகளிலிருந்து அது தொடர்ந்து அப்போ 6:7 "தேவ வசனம் விருத்தியடைந்து, சீஷருடைய தொகை எருசலேமில் மிகவும் பெருகிற்று. அப்போ 12:24 "தேவ வசனம் வளர்ந்து பெருகிற்று" அப்போ 19:20 " இவ்வளவு பலமாய் கர்த்தருடைய வசனம் விருத்தியடைந்து மேற்கொண்டது". நாம் சபையினுடைய கரித்திரத்தை பரிசீலனை செய்யும்போது நாம் தொடர்ந்து முன்னேற்றுவதற்கு அது நமக்கு நல்ல நம்பிக்கையை கொடுக்கிறது.

தேவன் விருத்தியடையும் படி செய்கின்றார் என்று நமக்கு தெரியும். I கொரி 3:5-9 கர்த்தரிடத்தில் எல்லாவற்றையும் சமர்ப்பிக்க இது நம்மை தூண்டுகிறது. நம்மால் முடிந்த அளவிற்கு நாம் செய்கின்றோம், தேவன் விளைவை உண்டுபண்ணுகிறார். சமயம் வாய்த்தாலும், வாய்க்கவிட்டாலும் அவருடைய நற்செய்திகளை அறிவிக்க விரும்புவர்களாய் நாம் இருப்போம். நம்முடைய இயேசு கிறிஸ்து செய்து முடித்த நற்செய்தியை விட மிகப்பெரிய செய்தி வேறு ஒன்றும் இல்லை. சுவிசேஷ கனுடைய வேலையைச் செய்யும் படி நம் ஒவ்வொருவரையும் நம்முடைய தேவன் அனுமதிப்பாராக.